BİZİM SOKAKLAR

Yazan: Hasan Öztürk - 14 Ekim 2008

Mahallenin kaldırımlarını arşınlarken, Necip Fazıl Üstadımızın KALDIRIM şiiri geliverdi…. Birdenbire aklıma…

Ne çok olaylara şahitlik etmişti bizim mahallenin sokak kaldırımları geçen zaman içinde… Kimleri yolcu ettik, kimleri… Hepsine şahit olmuştu yaşlı kaldırımlar…..

Evin kapısına doğru yöneldim. Nermin Ablamın sesini duydum… Nermin Abla: Mahallemizin ilk bayan öğretmeni ünvanına sahip ender komşularımızdan biri…

-Hoş geldin ablacığım" dedim kendisine..

-"Hoş bulduk. Sende hoş geldin canım.." her zaman kibar ve candandır benim Nermin Öğretmenim…..

15 gündür Taşova'da olduğunu ve bir türlü baba ocağını bırakıp Samsun'a dönemediğini söyleyince, aynı duyguların bende de mevcut olduğunu söyledim…

İnsanın yaşı 50'ye doğru yaklaştığında bir başka özlüyor insan baba ocağını…..

Hele de yetimse elbette ki ana ocağını……

Bu bohemist havadan kendini kurtarıp, çarşıda nefesleniyordum..

Dene pazarı meydanı, bitti-bitecek, meydanın yüzü-gözü açılmış. Çarşı nefes almış…

Esnaf ise dükkanına çeki düzen vermekle meşgul….Öncülüğünü ise bizim Cesarettin Hoca yapıyor….

Emektarlar Sokakta yine bir hareketlilik söz konusu.. Kendini ; Fahri trafik müfettişi ilan eden rambo Bayram yine araçları kontrol ediyor.. El kol işaretleri ile arabaları yönlendirmeye çalışıyor, Saatini de telsiz gibi kullanıp, ceza defteri misali uyduruk bir defter ve zar zor yazan kalem ile arabalara ceza kesmeye uğraşıyor…

Şoförler onu tanıdığı için yaptığı işten rahatsızlık duyan da yok… Kestiği cezayı önemseyende… O da böyle mutlu oluyor….

Yürüyüşü nedeniyle bende ona BATTAL GAZİ diye hitap ediyorum…

İlk uyduruk cezayı okul arkadaşım Mustafa Güler'e kesiyor.. Bayram okumuş çocuk. Okuma yazma biliyor.. Mustafa'nın plakayı itina ile deftere yazıyor….

05 HA 002 … Sonrası mı? Hiç..

05 HA 002 plakası tatlı bir anı olarak kalacak buruşmuş defterinde…

– Cep telefonun var mı ? diye soruyorum ….

-Yok, hocam Yunis'in bile var fakat benim yok diyor… üzüntü içerisinde…..

Taşovalı , çok seviyor Bayramı. Bayram'da Taşova'sını…..

Bu arada Adnan Yurt kardeşim geliyor yanımıza… O meşhur kahkahasını Battal Gazi ile birlikte yarışırcasına atıyor…. Taşova'lı alışmış Adnan'ın gülüş şekli ve meşhur kahkasına….. Dene pazarı inliyor… her kahkahasında…

Bu aralık, Fethi ustamız da kedi ile köpeği aynı kutuya koymuş, onları birbirine alıştırma çabası içinde …. Önlerinde de süt kabı… Kedi huylanıp, kutudan atlayınca da

süt kabı bir yana , Fethi ustam bir yana……

Dene pazarı faslı sonrası, Kadir Torun kardeşime uğrayayım diyorum… Kendisi kuyumcu dükkanında yok….. Doğru Ali Rıza Ağış kardeşimin mobilya mağazasında konuşlanıyorum… Çay içip, laflarken Tevfik damlıyor… Adnan Müdürüm telefonda haftaya yeğenimin düğünü var dediğinde ise , bu hafta da yine mecburen Taşova'dayız diyorum… Ali Rıza'ya…. Ali Rıza ise İstanbul yolcusu…..

Mağaza çıkışı Birol kardeşimin kestane tezgahında alıyoruz.. soluğu… Mısırı anladık da, kestane dedi mi… hemen kışın soğuk yüzü geliveriyor aklıma….

Birol; hemen kestane ikram ediyor… Taşova insanının sıcaklığı ve saygı dolu ifadesini yansıtıyor du sanki bu davranışıyla….

Kestane başı sohbetine ise. Taşovalı genç arkadaşlarla birlikte çok sevdiğim-saydığım Fazlı Kuru ağabey de iştirak ediyor.. 2 saate yakın Ülke ve Taşova'mızın sorunları ile ilgili konuşuyoruz… Sonrasında ayrılıyoruz oradan…..

Hava iyice karardı. Akşam da Bosna Hersek'le milli maçımız var… Sılacan'ın mekanı yine kalabalık.. Halil Efe Samsun hamsisini temizliyor.. Nevzat ile Mahir ise mangal ateşini yakmakla meşguller… Bende semaveri tutuşluyorum.. Yine milli maçı kavlağan ağacının altında seyredeceğiz..

Tüpçü Ömer; midesinden, mahalleli de duman ve hamsinin kokusundan bunalmış bir vaziyette iken, bizim telaşlı bir şekilde hazırlığımızı gören Naci Konyar ağabey de "hoş geldin " demek için yanıma geldiğini belirtiyor… Çaya gel… dediğimizde, ise misafiri olduğunu söylüyor…

Hamsiler pişer-pişmez balkonlardan hamsi diye bağıran tanıdıklara ve yolda oynamakta olan Ufuk ve arkadaşlarına da hamsi servisi yapıyoruz..

Birinci yarının sonuna doğru, Burak yine ensemde bitiveriyor..”O, topa vuran da Fenerli hocam “ dediğinde… Artık benimde sigortalar atmış olacak ki… ”Öyle bir golü yiyen kaleci (Volkan) hangi takımdan‟ diyerek.. Burak Gündüz yeğenimin susmasını sağlıyordum….

Yoldan geçen dostlarımız hep selam verip gülümsüyor….

Benim apartmandaki komşular mı? Yüzüme bile baktıkları yok….. Samimiyet-komşuluk bitmiş, rafa kaldırılmış şehir yaşamında…..

Siz; ne derseniz deyin.. Dostlarım……

Ben; Toprağımı, Taşova’mı ve de BİZİM SOKAKLARIN insanlarını bir başka seviyorum……

SEVGİYLE KALINIZ….

Yorum Ekle

Hasan Öztürk